

Papina poruka mladima

Molitveno bdijenje mladih s papom Benediktom XVI.
na zagrebačkom Trgu bana Josipa Jelačića, 4. lipnja 2011.

Draga mladeži!

Sve vas srdačno pozdravljam! Osobito sam zadovoljan što sam ovdje s vama, na ovom povijesnom trgu koji je srce grada Zagreba. Ovaj je trg mjesto susreta i komunikacije, na kojemu često prevladava žamor i svakodnevna vrevu. A sada, vaša ga nazočnost gotovo pretvara u »hram«, čiji je svod samo nebo, koje se večeras čini kao da se naginje nad nas. U tišini želimo primiti Riječ Božju koja je naviještena, kako bi prosvjetlila naš um i zagrijala naše srce.

Iskreno zahvaljujem monsinjoru Srakiću, predsjedniku Biskupske konferencije, za riječi kojima nas je uveo u ovaj naš susret. Na poseban način pozdravljam dvoje mladih te im zahvaljujem što su nam dali svoja lijepa svjedočanstva. Danijelovo iskustvo podsjeća na ono svetoga Augustina; iskustvo je to traženja ljubavi negdje »vani«, a poslije se otkriva da mi je bliže od mene samoga, »dodiruje« me u mojoj dubini i pročišćava... Mateja nam je pak govorila o ljepoti zajednice koja otvara srce, um i narav... Hvala vam oboma!

Sveti nas je Pavao, u čitanju koje smo čuli, pozvao da se »radujemo u Gospodinu uvijek« (Fil 4,4). Riječ je to po kojoj duša zadrhti, ako uzmemo u obzir da Apostol naroda tu poslanicu piše kršćanima u Filipima dok je bio u zatvoru, u iščekivanju presude. On je okovan, ali navještaj i svjedočanstvo Evanđelja ne mogu biti zatočeni. Iskustvo svetoga Pavla pokazuje kako je, na našem putu, moguće očuvati radost i u mračnim trenucima. Na koju on to radost misli? Svi znamo da u srcu svakog čovjeka boravi snažna čežnja za srećom. Svako djelo, svaka odluka, svaka nakana nosi u sebi tu skrivenu intimnu i prirodnu potrebu. Ali, vrlo često, primijetimo da smo pouzdanje položili u stvarnosti koje ne ispunjavaju tu želju, nego štoviše, otkrivaju svu njihovu neizvjesnost. I upravo se u tim trenucima osjeća potreba za nečim što »nadilazi«, što daje smisao svakodnevnom životu.

Dragi prijatelji, vaša je mladost vrijeme koje vam Gospodin daruje da biste mogli otkriti smisao postojanja! To je vrijeme velikih obzora, snažno življenih osjećaja, ali i strahova zbog zahtjevnih i trajnih odluka, teškoća u učenju i radu, pitanja o otajstvu boli i patnje. Još više, to predivno razdoblje vašega života u sebi nosi duboku čežnju, koja ne briše sve ostalo, nego ga uzdiže kako bi mu dala puninu. U Ivanovu evanđelju Isus, obraćajući se svojim prvim učenicima, pita: »Što tražite?« (Iv 1,38). Dragi mladosti, te riječi, to pitanje nadilazi vrijeme i prostor, zahtijeva od svakoga muškarca i svake žene da se otvori životu, i traži pravi put... I evo ono što iznenađuje:

Kristov glas i vama ponavlja: »Što tražite?« Isus vam danas govori: putem Evanđelja i Duha Svetoga, da je On vaš suvremenik. On je onaj koji traži vas, prije nego vi Njega!

Potpuno poštujući vašu slobodu, On se približava svakome od vas i predlaže sebe kao istinski i odlučujući odgovor na onu čežnju koja prebiva u vašem biću, na želju za životom koji vrijedi živjeti. Pustite da vas uzme za ruku! Pustite da bude prijatelj i suputnik na vašem putu! Pouzdajte se u Njega, neće vas nikada razočarati! Isus vam daje da izbliza upoznate ljubav Boga Oca, daje vam da shvatite da se vaša sreća ostvaruje u prijateljstvu s Njime, u zajedništvu s Njime. Stvoreni smo i spašeni iz ljubavi. I samo u onoj ljubavi, koja želi i traži dobro drugoga, uistinu možemo iskusiti smisao života, i radosni smo što ga živimo, pa i u naporima, kušnjama, razočaranjima, čak i plivajući protiv struje.

Dragi mladi, ukorijenjeni u Kristu, moći ćete u punini živjeti ono što jeste. Kao što znate, na toj sam temi razvio svoju poruku za sljedeći Svjetski dan mladih, koji će nas okupiti u kolovozu u Madridu, i prema kojemu idemo. Pošao sam od snažnoga izraza svetoga Pavla: »Ukorijenjeni i nazidani na Kristu, učvršćeni u vjeri« (Kol 2,7). Rastući u prijateljstvu s Gospodinom, kroz Njegovu Riječ, Euharistiju i pripadnost Crkvi, uz pomoć vaših svećenika, moći ćete svima svjedočiti radost susreta s Njim koji vas uvijek prati, i zove vas živjeti u pouzdanju i nadi. Gospodin Isus nije Učitelj koji zavarava svoje učenike; On jasno kaže da hod s Njim zahtijeva zalaganje i osobnu žrtvu, ali se isplati! Dragi mladi prijatelji, ne dopustite da vas zavedu privlačna obećanja lakog uspjeha, načini života koji daju prednost izgledu, na štetu nutrine. Ne popuštajte kušnjama da se potpuno pouzdate u posjedovanje, u materijalne stvari, odričući se slijediti istinu koja ide dalje, poput visoke zvijezde na nebu, kamo vas Krist želi povesti. Dopustite da vas povede u Božje visine! U doba vaše mladosti, podupire vas svjedočanstvo brojnih Gospodinovih učenika, koji su živjeli u svom vremenu noseći u srcu novost evanđelja. Sjetite se Franje i Klare iz Asiza, Ruže iz Viterba, Terezije od Djeteta Isusa, Dominika Savija.

Koliko mladih svetaca i svetica u velikom krilu Crkve! Ali ovdje, u Hrvatskoj, vi i ja upravimo misli na blaženoga Ivana Merza. Sjajan mladić, u potpunosti uključen u društveni život, koji nakon preminuća mlade Grete, njegove prve ljubavi, kreće sveučilišnim putem. U godinama Prvoga svjetskog rata nalazi se pred razaranjem i smrću, ali sve ga to oblikuje i izgrađuje, dajući mu da nadvlada trenutke krize i

duhovne borbe. Ivanova je vjera toliko ojačala da se posvećuje proučavanju liturgije i započinje snažan apostolat među samim mladima. Otkriva ljepotu katoličke vjere i shvaća da je njegov životni poziv živjeti, i činiti da živi, prijateljstvo s Kristom. Koliko divnih djela ljubavi i dobrote ispunja njegov put! Umire 10. svibnja 1928., sa samo 32 godine, nakon nekoliko mjeseci bolesti, prikazujući svoj život za Crkvu i mlade.

Taj mladi život, darovan iz ljubavi, nosi Kristov miris, te je svima poziv da se ne bojimo povjeriti sebe Gospodinu, kao što to, na poseban način, razmatramo u Djevici Mariji, Majci Crkve, koja se ovdje ljubi i časti kao »Majka Božja od Kamenitih vrata«

(»Madre di Dio della Porta di Pietra«). Večeras želim Njoj povjeriti svakoga od vas, da vas prati svojom zaštitom, a nadasve da vam pomogne susresti Gospodina i u Njemu pronaći puni smisao vašeg postojanja. Marija se nije bojala cijelu sebe darovati u Božji nacrt; u Njoj vidimo koji je naš cilj: puno zajedništvo s Gospodinom. Cijeli je naš život hod prema Jednoj i Trojnoj Ljubavi koja je Bog; tako možemo živjeti u sigurnosti da nikada nećemo biti napušteni. Dragi mladi Hrvati, grlim vas sve kao djecu! Nosim vas u srcu i ostavljam vam svoj blagoslov.

»Radujte se u Gospodinu uvijek«! Njegova radost, radost istinske ljubavi, neka bude vaša snaga. Amen. Hvaljen Isus i Marija!

Pozdrav predsjednika HBK mons. Marina Srakića

Papin susret s mladima, Trg bana Josipa Jelačića, Zagreb, 4. lipnja 2011.

Sveti Oče!

U ovome povijesnom, svečanom i svetom događaju nas ovdje prisutne, i one koji nisu ovdje, ali nas prate putem radija i televizije, prožimaju osjećaji ushićenja i zahvalnosti Bogu Ocu, i stoga u ime svih kličem: »Blagoslovljen koji dolazi u ime Gospodnje!« Svetosti, dobro došli u našu Hrvatsku! Dobro došli u Zagreb!

Da, srdačno Vas pozdravljam u ime svega Božjega naroda, hrvatskoga i svih ostalih naroda, pastira, svih vjernika laika i svih ljudi dobre volje. Nadasve Vas pozdravljam u ime ovdje okupljene katoličke mladeži, koja je došla iz cijele Hrvatske, iz Bosne i Hercegovine, te ostalih zemalja gdje žive brojne hrvatske katoličke zajednice. Dopustite mi da ovoga časa ponovim riječi što ih je Vaša Svetost izgovorila u plemenitom činu preuzimanja odgovorne službe Petrova nasljednika: »Molim vas, ne dajte da mi uzmanjka vaša podrška!« – »Vi prego, non fatemi mai mancare questo vostro sostegno!« Sveti Oče, ovdje mladi prisutni žele Vam pokazati da Vam u ispunjavanju Vaše službe Petra naših dana neće nikada nedostajati podrška ove mlade Crkve!

Sveti Oče, hrvatska katolička mladež, prianjajući uz Krista u njegovoj Crkvi, upire pogled na mučeništvo za pravdu i istinu, za obranu prava čovjeka i vjerske slobode blaženoga Alojzija Stepinca, taj »najsvjetliji lik Crkve u Hrvata«. Crkva u Hrvatskoj ponosna je na svoje sinove i kćeri. Sveti Oče, pozdravljam Vas u ime naših kršćanskih obitelji koje se danas i sutra prvi put sabiru na Nacionalni susret hrvatskih katoličkih obitelji. Želimo produžiti svijest ljudi našega vremena predstavljajući obitelj kao nenadomjestivu zamatnu stanicu rasta naroda i Crkve. Osim što je izvor života, ona je

mjesto i najidealnija sredina u kojoj život, odnosno ljudsko biće, može rasti i ostvarivati se.

Sveti Oče, Vi nam dolazite u vrijeme kada se svijet i naš narod nalaze u ozračju ozbiljne kulturne, gospodarske i političke krize, iza koje se krije duboka kriza duha. Ta kriza širi malodušnost, produbljuje ideološke i druge podjele, pojačava nezadovoljstvo, i iz nje se teško nazire izlaz. Vaša Svetosti, dozivamo u svijest prisutnost blaženog Ivana Pavla II., koji se zauzima za ovaj svoj ljubljani narod, da sačuva svoje kršćanske korijene. Njega doživljavamo među nama u vrijeme kada Hrvatska očekuje svoj ulazak u Europsku uniju. S tim u vezi vrijedno je podsjetiti se očinskih riječi koje je Vaša Svetost uputila nama biskupima prigodom posjeta *ad limina* prije pet godina: »Vaša zemlja, Hrvatska, oduvijek živi u okviru europske civilizacije, te s razlogom stoga želi biti priznata kao član Europske unije... Ohrabrujući vas da ustrajete, jamčim vam podršku Svete Stolicе, koja je uvijek cijenila i voljela Hrvatsku.« Svetosti, hvala Vam na toj brizi za Hrvatsku!

Sveti Oče! Stojimo – »Zajedno u Kristu« – pred časnim likom Gospe od Kamenitih vrata. U jednom od naših brojnih marijanskih svetišta čitamo stoljetni natpis: »Maria, melioris mundi origo« – »Marija, početak boljega svijeta«. Svi želimo bolju budućnost, bolji svijet. Danas, zajedno s Vašom Svetosti, molimo nebesku Majku riječima tradicionalnog zaziva, nama tako dragog: »Najvjernija odvjetnice, na braniku stoj! Čuvaj našu svetu vjeru i hrvatski rod!« Neka Djevica Vjerna sve nas zagovara i neka nam isproui vjernost prema Bogu i povjerenje prema čovjeku. Još jednom: Svetosti, dobro nam došli!